

Η πυξίδα του ART FESTIVAL δεν είναι προσανατολισμένη μόνον προς την Τέχνη αλλά και στην Φύση της ευρύτερης περιοχής των Τζουμέρκων. Μια φύση προικισμένη αφειδώλευτα με τα συναρπαστικότερα γνωρίσματα αυτού του μεγαλειώδους ορεινού συγκροτήματος της Ηπείρου. Απέραντα ελατοδάση, πυκνά και υγιέστατα, φοβερές χαράδρες και ιλιγγιώδεις βράχιοι γκρεμοί, ειδυλλιακά βοσκοτόπια και πανέμορφα υψίπεδα. Και ακόμη άγρια φαράγγια με ατίθασους ποταμούς και μερικοί καταρράκτες από τους θεαματικότερους της Ελλάδας.

Στον καταρράκτη των Θεοδώριανων

ΝΟΜΟΣ ΑΡΤΑΣ

Σ’ όλο τον ορεινό όγκο των Τζουμέρκων η ποσότητα των νερών είναι απίστευτη, αέναη είναι η ροή σε ρέματα, ρυάκια και πηγές. Μια τέτοια ροή νερού κι έναν διάσημο καταρράκτη ξεκινάμε να γνωρίσουμε στα πλαίσια των φυσιολατρικών δραστηριοτήτων του Φεστιβάλ. Προορισμός μας είναι ο ορεινός οικισμός των Θεοδώριανων, ανατολικά του Δαισικού Χωριού, απόμακρος και αθέατος πίσω απ’ το βουνό.

Κατευθυνόμαστε νότια από το Δαισικό Χωριό προς Μικροσπηλιά, το κατάφυτο χωριουδάκι με τα άφθονα νερά. Συνεχίζουμε προς Ράμια και στα 21 χλμ. περνάμε από την Κυψέλη με την μεγάλη εκκλησία και την πελεκητή πέτρα που κυριαρχεί στην τοιχοποιία των σπιτιών. Λίγο αργότερα διασχίζουμε τα ιστορικά κεφαλοχώρια Βουλγαρέλι και Αθαμάνιο, θαυμάζουμε στη διαδρομή τα τόσο θεαματικά «τοπία διάβρωσης» και φτάνουμε στην περιοχή με το αμφιλεγόμενο Φράγμα της Μεσο-

χώρας. Ανηφορίζουμε ήδη για Θεοδώριανα, με δρόμο στενό, λαξευμένο στο γκρεμό.

62 χιλιόμετρα μετά το Δαισικό Χωριό, κι αφού έχουμε ήδη διαγράψει ένα μεγάλο ημικύκλιο από το δυτικό στο ανατολικό τμήμα των Τζουμέρκων, φτάνουμε στα Θεοδώριανα, σε υψόμετρο 865 μέτρων. Η πρόσβαση ως την κεντρική πλατεία δεν είναι από τις ευχερέστερες. Είναι τόσο στενός ο δρόμος ανάμεσα στα πυκνοχτισμένα σπίτια, ώστε κάθε συναπάντημα σημαίνει πισωγύρισμα του ενός ή του άλλου αυτοκινήτου. Συνιστώνται λοιπόν ιδιαίτερα τα μικρά και ευέλικτα αυτοκίνητα. Εξίσου στενός είναι ο δρόμος και πάνω απ’ την πλατεία, που στα 2 χλμ. ακριβώς συναντάει το μονοπάτι που οδηγεί στον καταρράκτη. (Ένας έξυπνος τρόπος αντιμετώπισης του προβλήματος και μάλιστα με ελάχιστο κόστος θα ήταν η τοποθέτηση δύο σηματοδοτών, ενός στην είσοδο του χωριού και ενός στην πλατεία, που θα άναβαν εκ περιτροπής και μ’ αυτό τον τρόπο θα μονο-

ΚΕΙΜΕΝΟ :
**ΘΕΟΦΙΛΟΣ Δ.
ΜΠΑΣΓΙΟΥΡΑΚΗΣ**

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ :
**ANNA A. ΚΑΛΑΪΤΖΗ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΛΑΜΠΡΗΣ**

στις αρχές Αυγούστου, που σε πολλά σημεία υπερχείλιζει το νερό και δημιουργεί λάσπη στο κατάστρωμα του δρόμου. Μερικά λεπτά αργότερα στενεύει ο δρόμος, εξαφανίζεται το αυλάκι κάτω από το έδαφος. Χαμηλότερα αποκαλύπτεται μια ρεματιά με ρέμα ολοζώντανο. Είναι το Ρέμα της **Άσπρης Γκούρας**, που συναντάει λίγο πιο κάτω το κεντρικό **Ρέμα Χίστρας**, που περνάει κάτω από τα Θεοδώριανα. Ψηλά, πάνω από τις απότομες πλαγιές, υψώνονται οι γυμνές ανατολικές και νότιες κορυφές των Τζουμέρκων, με ψηλότερη το **Καταφίδι**, στα **2.393** μέτρα.

Ανηφορίζουμε μερικά ξύλινα σκαλοπάτια και μπαίνουμε σε ωραίο λιθόστρωτο μονοπάτι, πάντα στη σκιά αμιγούς δάσους έλατων. Ελάχιστα λεπτά μετά φτάνουμε σ' ένα μικρό πλάτωμα απέναντι από ένα τοπίο μοναδικής ιδιομορφίας και ωραιότητας. Είν' ένας βράχινος τοίχος, λείος και κατακόρυφος, που περιβάλλεται σαν ένα παράδοξο γεωλογικό παραπέτασμα ανάμεσα στην καταπράσινη φύση του βουνού. Υπολογίζω, ότι το μήκος του πρέπει να κυμαίνεται ανάμεσα στα 70-80 μέτρα, ενώ το μέγιστο ύψος του δεν πρέπει να είναι λιγότερο από 20 μέτρα. Καθώς πλησιάζουμε, ο ήχος του νερού που μας συντρόφευε μέχρι τώρα, γίνεται όλο και πιο βουερός. Ο καταρράκτης δεν πρέπει να είναι μακριά. Αποκαλύπτεται αιφνιδιαστικά στο αριστερό άκρο του βραχώδους συγκροτήματος. Εκεί βροίσει διεξοδικά το νερό, που συγκεντρώνεται όλη την χειμερινή περίοδο από χιόνια και βροχές στα πανύψηλα οροπέδια και στις λε-

δρομούσαν τη διέλευση).

Βγαίνουμε με ανακούφιση από το αυτοκίνητο μετά την μεγάλη, γεμάτη στροφές διαδρομή και ξεκινάμε το μονοπάτι από υψόμετρο 995 μέτρων. Πολύ ευχάριστο και ευκολοδιάβατο το μονοπάτι είναι βυθισμένο στην ευεργετική σκιά μεγάλων έλατων. Το αρχικό κομμάτι είναι στενός δασικός δρόμος, που κατά μήκος του αριστερού τμήματος έχει βαθύ αυλάκι με άφθονο, πεντακάθαρο νερό. Είναι τόσο η δύναμη της ροής

κάνες του βουνού.

Ο καταρράκτης δεν ξεπερνάει σε ύψος τα 12-15 μέτρα, η ορμή και η ποσότητα των νερών του όμως, την δεδομένη εποχή, είναι εντυπωσιακή, απίστευτη σχεδόν. Δεν θυμάμαι να έχω ξαναδεί στην Ελλάδα και μάλιστα μήνα Αύγουστο και σε υψόμετρο 1070 μέτρων, έναν καταρράκτη τόσο ζωντανό. Με νερό, βέβαια, παγωμένο και θεϊκής καθαρότητας, που δεν διστάζουν να απολαύσουν με αλαλαγμούς αρκετοί νεαροί εθε-

λοντές του ART FESTIVAL, αγόρια και κορίτσια. Το μόνο που δεν πρόβλεψε η φύση του βουνού ήταν να δημιουργήσει μια λιμνούλα στα πόδια του καταρράκτη. Αντίθετα το έδαφος είναι κατορθάχαλο, με μεγάλους ολισθηρούς βράχους, αρκετά επικίνδυνους για όσους βρίσκονται κάτω από την ορμητική πτώση του νερού.

Γεμίζουμε το παγούρι μας με το αιθέριο νερό, αισθανόμαστε έντονη στο κορμί μας την ψύχρα από τα εκατομμύρια σταγονίδια, θαυμάζουμε για μια τελευταία φορά αυτό το ανεπανάληπτο τοπίο των Τζουμέρκων. Ύστερα παίρνουμε τον μακρύ δρόμο της επιστροφής για το Δασικό Χωριό. 📍

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ

ΥΨΟΜΕΤΡΟ
ΕΚΚΙΝΗΣΗΣ: 995μ.
ΥΨΟΜΕΤΡΟ
ΤΕΡΜΑΤΙΣΜΟΥ: 1070μ.
ΥΨΟΜΕΤΡΙΚΗ ΔΙΑΦΟΡΑ:
75μ.
ΧΡΟΝΟΣ ΑΝΑΒΑΣΗΣ:
12-15'
ΚΛΙΣΕΙΣ: ομαλές
ΠΟΡΕΙΑ: εύκολη
ΑΞΙΟΘΕΑΤΑ: Αμιγές
ελατοδάσος, ρεματιές
κατάφυτες με πλούσια
νερά, θέα των γυμνών
κορυφών των Τζουμέρκων,
θεαματικότητας
καταρράκτης.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ:

Η εκκίνηση από την πλατεία του χωριού συνεπάγεται επιπλέον 2 χλμ. ελαφρά ανηφορικού χωματόδρομου και χρόνο 35-40'.

